

til; at man saabel i Finantsloven for indbe-
rende Finantsaar som i den nu foreliggende
har for tvende Overretter maattet gaae ind paa
en saadan Foranstaltning, er af en saa paa-
trængende Natur, at det var nødvendigt at
fhyde de Betragtninger i Baggrunden, som
ellers maatte kunne frembyde Betænkkeligheder
for at gaae denne Vej. Grunden er den, at
Overretterne have været i den Grad be-
sværede med Arbejde, at dette ikke har kunnet
udføres med de Kræfter, som vare tilstede, og
paa den anden Side maa det erindres, at
navnlig forskjellige af de forelagte Lovforslag
ville kunne medføre Forandring i Retternes
Sammensætning, og at det som Følge deraf
heller ikke vilde gaae an at besætte disse Em-
beder fast. Den ærede Rigsdagsmand antydede,
at der for nogen Tid siden havde fundet en
lignende Foranstaltning Sted med Hensyn til
det øverste Dommerembede her i Landet; men
jeg tør haabe, at det ikke er ubekendt, at der
var særdeles retfærdiggjørende Grunde for at
flaae ind paa den Vej for den korte Tid, hvori
man overdrog til en fremragende Mand at
varetage de Functioner, der ere forbundne med
Substitariatet i Høiesteret.

Jeg skal derpaa gaae over til det næste
Punkt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag,
der angik den paatænkte Omorganisation af
Politiet her i Kjøbenhavn. Til de historiske
Bemærkninger om Sagens Fremgang, som han
fremfattede, skal jeg søie et Moment, det nemlig,
at Betænkningen fra Kjøbenhavns Magistral
først er kommen til Ministeriet for 5 à 6 Dage
siden. Heri ligger ganske vist, at det ikke har
været gjørligt for Justitsministeriet, i den Tid
at bygge synderlig vidt paa det saaledes ind-
komne Grundlag, men det er en Selvfølge, at
jeg paa Grund af den Interesse, jeg har for
hele denne Gjenstands Udvikling, stadig har fulgt
Udviklingen paa de forskjellige Stadier, deels
i Borgerrepræsentationen, deels ogsaa i Magi-
straten. Efter hvad der er mig bekendt, er det
vist, at Sagen vil frembyde særdeles Vanske-
lighed, og det i flere Henseender, navnlig med
Hensyn til det Punkt, som ganske sikkert er af
stor Vigtighed, nemlig, at faae indrettet en
Control med den executive Politimyndighed, at
faae tilveiebragt et Børn, som kan sikke Bor-

gerne imod Forurettelser, og at sørge for, at
der, naar der bliver Spørgsmaal om saadanne
Forurettelser, kan finde en hurtig Retssafgjørelse
Sted, som kan give Garanti for, at der ialtsald
ikke let skal finde en saadan urigtig Indskriden
Sted fra Politiets eller Politiofficianternes Side.
Netop med Hensyn til dette Punkt troer jeg
der vil frembyde sig ikke ringe Vanskeligheder.
Der er foreslaaet Indførelsen af en saakaldet
Forligsret; men jeg troer ikke, at man, idet-
mindste som Sagen nu fremstiller sig for mig,
vil opnaae særdeles Meget af det tilsigtede Die-
med, hvis man bliver staaende ved en saadan
Forligsret. Den vilde nemlig, idet den skulde
træde istedetfor hvad der hidtil har været over-
ladt til Politidirecteuren, neppe komme til at lede
til noget indgribende Resultat. Det, hvortil
der efter min Mening for Diebliffet maa stræ-
bes hen, hvad der ogsaa er antydet i Slut-
ningsubtaalelsen af Borgerrepræsentanternes Ind-
stilling, er, at faae oprettet en særegen Domstol,
som i denne Henseende kunde komme til at
skride ind. Saaledes er der ogsaa i andre
Henseender Punkter, hvis Afgjørelse vil være
forbunden med særdeles Vanskelighed. Jeg skal
ikke gaae ind paa disse, men indskrænke mig
til den Bemærkning, at ikke nogen Sag kan
ligge mig mere paa Hjerte end Politiets fore-
staaende Omordning, at det er mig i høi Grad
magtpaaliggende, og at jeg vil søge min største
Tilfredsstillelse i at faae denne Sag bragt ind
i Rigsdagen i dens nærværende Session; alle
mine Bestræbelser skulle gaae ud paa at over-
vinde de Vanskeligheder, der kunne frembyde
sig, for at opnaae dette.

Idet jeg har Ordet, skal jeg benytte det til
at besvare et Spørgsmaal, som den ærede
Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valg-
kreds (Tscherning) igaar rettede til mig, men
som jeg ikke kom til at besvare, fordi For-
handlingerne bleve sluttede. Han spurgte, om
Justitsministeren var fattet paa, at indkomme
med et Lovforslag, som skulde paalægge en
Commune eller en Kjøbstad at erstatte den
Skade, som kom til at blive paaført en eller
anden af dens Indvaanere ved saadanne Uor-
dener og Optøier, som Politiet ikke faae sig
istand til at forhindre eller i alt Fald til at
standse saaledes, at der ikke blev paaført de